

: 2

77

קונם יין פרק שמיני נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

(א) יבמות קט: ע"ש גיטין
מו: ע"ש לעיל כב. נט.
(ב) נדרות כה. וש"נ ועין
לקמן עב.א.

היות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אלא מהבא ליבא
למשמע מינה עין כ"ח
דף לד ע"א תד"ה אלא
מההיא ול"ע:

מסוף רש"י

כאילו בנה במוח. נשפט
איסור הכותם ברחות
שם (ה) אלה לעשרת
מוכנים (ועל כן) וחסות
דאדתי (ועל כן) וחסות
תחל נגור, ונר, ונר, ונר
חסות אלה כן חסות ברחות
ס. א. וחסות. וחסות
נשאל עליו לחסות לחסות
כאילו מקטיר עתה. נשאל
ברחות ונחזר עתה נשאל
שם דן קה חסות חסות
עליו נדחית. וחסות חסות
שם עליו חסות חסות חסות
אלה קה חסות חסות חסות
שם עליו חסות חסות חסות
חסות חסות חסות חסות
לכאילו ממשעת חסות.
ודל חסות חסות חסות
דוק, חסות חסות חסות
דוק, חסות חסות חסות
וחסות חסות חסות חסות
נשאל חסות חסות חסות
נשאל חסות חסות חסות

ואי הכי ליצור יום אחד. דליהאי אסור עד שמחשך נמחר משום היום
לדלדי אחרת עד מעת לעת אסור ותו לא אחו למישרי נמי כי עמד
על צבצבצחית ואמר היום אחי למישימי בנאי היום והוא אסור עד שמחשך:
אחמר ליה רב יוסף היום ביום אחד מיתלף. דאי שריה היום לנשתמשך

כלל שאלה מיתקן וזאת למישר יוס
אחד שתתמקן דקבר יאל וזוהו היום
שנדר בו כמו קן אחד אינו מותר
אלא מעת לעת: יוס וזה דכיוס לא
מיתקן. (י) דלא אסור לשמות למחר
עד הלילה דלא אחי למישרי בכיוס
מחלי יוס ואילך דליכא למיחש להם
דכחל גמז היום עדיין ומידע
ידיע דאסור כל היום משום האי
טעמא נמי לא מזכרין שאלה לסוף
מעת לעת דלא אחי למישרי הכיוס
מחלי יוס ואילך דליכא למיחש בהם
דלמחרין הכח לא נמר עדיין היום
ומידע ידיע דאסור בכל היום.
רבי יוחנן אולא. הא שעתתא דלמחר
רבי יוחנן דלרין שאלה לחסם שאלה
ינהר ע"פ עצמן כלל דתמחרין עליה
כמאן דלא עבד שפיר: כרבי נתן וכו'.
והיכן דרין שאלה לחסם (י) והוא
עבד איסורא דתמחרין עליה אלא
מרחין לו שקיים נדרו מעצמו ואל
כשימרו לו חל נדרו ואל משום גזירה
דכיוס לא סבירא ליה דרב יוסף וכל
היכא דליכא לאוקומי ביה שאלה
מזכרין ליה שאלה כגון הכא
דלמחר היום דליכא למימר מעת

לעת קאמר הילך לבשתחשך תריך שאלה לחסם אבל כי אמר שם
וכולה מתניתין דליכא לאוקומי בהו שאלה דודאי לא משמע טפי אין
תריך שאלה: **וימי דשנחא קאמר**. ימים דשנעו ולא דשנח עמנו:
שפיטא. דיום ראש חודש שברי יום ראש חודש ומנה
שפיטא. **וימי דשנחא קאמר**. למימין במתניתין לחדש חסר בחדש
שהוא שני ימים ראש חודש ויום ראשון של חדש חדש משלים לחדש מלא
(א) זה שעבר וזה הנכנס חסר הוא והוא נדר ביום ראשון של ירח:
לחדש שעבר הוי. ולא ליחסר ביה: **קמל**. (א) אפילו הכי כיון דקרו
ליה ירח ראש חודש קאמר ביה נמי: **דיניה כהיום**. כאילו אמר היום
לחוד ומותר לבשתחשך: **או ביום אחד**. ואסור מאתמול לעת:
נ תריך שאלה. ומאי דמדמה רבי נתן נדר לבונה כמה פירשנו
השבת והשבת לעצבר שפיטא. דשבת דיו כלעצבר מהו דמימין
שאלה לבדם לחיוב ולא לאסור על פטור וין בשבת משמע נלן.
מיהו קרי נסחא לכיחא לפרושה כלל עמרו שני שפירשט במשנתין
חדש חדש של נדרו הוי חסר ואם כן חדש שנדר בו הוי ליה מלא
חדש שעבר: מהו **דמימין ראש חדש לעצבר**. שהרי יום ראשון של
חדש קרו ליה אינני ריש ירחא ונש"ה א"ע"ש שהוא מכלל חדש ראשון
ומהו שמעינן דבשטרות נש"ה כשהוא כותב ביום חודש הראשון
השטר מוקדם ופסול כשהשטר נעשה בחדש השני ויאמר שהשטר לכן
נעני חסר ובוים החודש השני כותב ביום שני לחדש פלוני ומתרתו
דיום ראשון לחדש חסר ריש ירחא קרו ליה הכי נמי דיינינן בשטרות
ת ומיינינן בשלשן בני אדם כן בכל מקום. מיהו כתב הרשב"א ו"ל
הוא אדם חדש מרחשון כתיב להחמיר: **אביעא** לנהו **דריני**
הוא ובעיבורה. נראה לי דרביה דמתאמר בעיבורה לנהו כד' **דיניה**
כריז שנים קא משמע לן דמתאמר בשלש עשרה דאי נעדר דרי"ח

ט

יום אחד. דאז שרית ליה נאכטמאכען בלא שאלה אחי למיטעני נמי
ציוס אחד שיהא מותר נאכטמאכען בלא משמע ליה דאזא מידי בין
ציוס אחד להיום: **ציוס ציוס אחד מיתלף.** דאז שרית ליה כי אמר
היום נאכטמאכען בלא שאלה אחי למשרי נמי אפילו באומר ציוס אחד.

אָלץ יום אחד כִּבִּיּוֹם לֹא מִיחָלֵף דָּהָא
כִּי אַחֵר יוֹם אַחֵד עֵמֵד בְּאִסְרוֹ מַעֲמָה
לַעֲמֵת הַיִּלְכָן לֹא מִיחָלֵף לִיָּה לַמַּשְׁרִי
כִּי אַחֵר הַיּוֹם קוֹדֵם שְׁמַחְשָׁן:
וְדָמָה שְׂהֵגּוֹ עֲכָשׁוּ כְּתַעֲנִית יִסְדִּי דָלָה
לִי אֵלֶּה מִתְפַּרֵּד וְעַד פִּיטָה וּפְסִי כִּי
לֹא כִשְׁתַּחֲשָׁח שִׁירָא לִי בָלָא שְׂחָלָה וְלֹא
בְּגוֹרִיק מִשּׁוֹם יוֹם אַחֵד הָיִינוּ מִשּׁוֹם
שֶׁהִסְדֵּרְנָא דִּיעוּ שְׂדֵי שְׂדֵי כִּי תַעֲנִית כִּן
הָיָה וְאִין אִסְרוֹ כְּשֶׁאֵר נִדְרִישׁ שְׂכַנְר
קִבְּעָנוּ לִי כְּתַעֲנִית וְזִמן הַיִּלְכָן אִפְּלִי
שִׁירָתִי לִי לְכַשְׁתַּחֲשָׁח לֹא אִתִּי לֹאחְלַפִּי
בְּגוֹדֵר יוֹם אַחֵד שְׂדֵי תַעֲנִית וְנִדְרִישׁ
מִתְקוֹנִין הֵן וְלֹא אִתִּי לֹאחְלַפִּי זֶה יִלָּ:
וְרִיאָתִי לְעֵינֵי שְׂהָא וְיִלָּ כֹּחַ מַה שְׂחָלָה
נִגְרַלְהָ לְעֵינֵי שְׂהָא וְיִלָּ כֹּחַ דִּהֵינִי
שְׂמַחְשָׁא בְּגוֹרִיק כִּבִּיּוֹם מִשּׁוֹם שְׁמַחְשָׁא
אִזְוָתוֹ יוֹם הוּא לֹא מִתְחַלְתּוֹ כְּאִזְוֵר
יוֹם אַחֵד וְכִין דְּדַמְיִין לְהִדְיָא אִתִּי
לֹאחְלַפִּי אָבֵל תַּעֲנִית דְּמַסְכֵּר מִתְחַלְתָּ
לִיּוֹם אֵלֶּה דְּמִי לִיּוֹם אַחֵד דְּמִינֵר אִתִּי
לְהֵבֵי שְׂרִינָה הָאֵל לְכַשְׁתַּחֲשָׁח לֹא
שְׂנֵאֲקִרְתִּי בְּתַחֲלָתִי הַיּוֹם אָבֵל כִּיּוֹם
אִחָד שְׂחָלָה מִל אִסְרוֹ מִתְחַלְתּוֹ אִינוּ
בְּדִין שְׂחָלָה מוֹתֵר לְכַשְׁתַּחֲשָׁח. וְהֵא
פִּירוּשָׁא לִי סָגִי לִי דָּהָא בְּזִמְרָא

[illegible]

י"ב א מ"י פ"י מהל' נדרים
הל' ג סמג לחון רמב
טוש"ע יו"ד סי' רכ ספ'
ד:
י"ד ב מ"י שם הל"ב
טוש"ע שם ספ' א:

פירוש הרא"ש

[illegible]

תוספות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones